

gloyma sjálvt um nógv er broytt í heimlandinum, leggur hann afturat.

Kalinengrad

Mikolay Matyunin, sum skiparin eitur, er 43 ára gamal. Hann er úr Kalinengrad, sum liggur við Eystursjóarstrondina - í millum Litauen og Polen. Undir øðrum heimsbardaga hoyrði Kalinengrad til Týskland, og var tá rópt fyri Königsberg.

Hann greiðir frá, at umleið 400 túsund fólk buggva í Kalinengrad.

Her eru nógvir skúlar, sum geva útbúgving til fólk innan fiskivinnuna, og so eisini eitt universitet, sigur hann.

Nikolay er giftur, og eigur eina dóttir. Konan er lærari á universitetinum.

Stoltur vísir hann okkum eina mynd av dóttirini, sum er 18 ár gomul, og lesur sum søgu.

Týskt skip

Kronshat Tskaya Slava er bygdur í Týsklandi í 1966.

Nikolay hevur verið skipari umboð í fyra ár. Harafturat hevur hann verið yvirstýrimaður í 10 ár, umboð á systurskipinum, sum eisini liggur í Nólsoyarfjarði.

Kronshat Tskaya Slava er eitt verksmiðskip. Hann er 167 metrar langur og lastar 21 túsund tons. Skipið verður vanlig leigað av onkrum felagið, sum nýtir tað til at taka í móti fiski frá øðrum londum.

Hesu ferð er tað bretska felagið JAY Tee LTD, sum hevur leigað teir, at taka í móti makrel frá føroysku nótabátunum.

Vánaligt veður

Nikolay hevur siglt í Ongland, Afrika og í Sovjetsamveldinum. Hetta er fyrstu ferð, at hann vitjar í Føroyum.

Men nógv av Havnini hevur hann ikki sæð, nú hann hevur liggið utanfyri í meir enn tveir vikur.

Ódnarveður hevur so at siga verið síðan teir komu til Føroyar. Tí hevur ikki borið til at fara í landi, sigur hann.

- Skipið er so stórt, og tá stormur brestur á nýðast við at flyta vesturum fyri at kroka.

Nikolay sýnist troystur av bert at liggja og bíða. Teir hava ikki tikið móti einum einasta sterti, síðan teir komu til Føroyar.

- Her er eisini so kalt, og lítið at takast við umboð, sigur hann.

Nógv fólk

204 fólk eru við hesum risastóra skipinum. 26

kvinnur og 178 menn.

Og í lastini liggja tvey túsund tómar tunnir, sum allar skulu fyllast við føroyskari makrel.

Í verksmiðjuni arbeiða 92 fólk. Í dag eru 30 av teimum til arbeiðis.

Áðrenn baltiska skipið kom til Føroyar, vóru tey í Skotlandi og tóku ímóti síld. Teir hava 11 túsund tons av frystari síld umboð. Í verksmiðjuni eru tey nú í ferð við at koyra síldina í dósir.

Reint, men rustur

Hóast skipið er gamalt, so er reint og nýmálað mest sum allastaðni umboð. Men verksmiðjan lýkist ikki teimum, sum vit eru von við at siggja umboð á føroysku trolarnum. Her er myrkt og nógvur rustur.

Nikolay greiðir frá, at teir gera bæði fiska- og matolju. Teir salta og frysta fisk og koyra fisk í blikk.

Mest sum allur fiskurin verður seldur í Sovjetsamveldinum.

- Men nú vit eru farin at arbeiða fyri bretska felagið, hevur verið tosað um at flyta makrel til Japan, sigur hann.

Í verksmiðjuni er torført at koma í samband við fólk, sum arbeiðir har. Eingin av tí meiniga manninum tosar enskt.

Tvær vaktir

Nikolay greiðir frá, at tey arbeiða í tveimum vaktum umboð.

- Fyra tímar til arb-

eiðis, átta tímar frí og síðan fyra tímar aftur til arbeiðis.

- Her er ikki so strævið at arbeiða. Hetta líkist einum vanligum arbeiðsdagi burtursæð frá tí, at vit arbeiða allar dagar í vikuni, sigur hann.

Men lønin vísir seg eisini at verða har eftir. Í verksmiðjuni fortjena tey millum 15 og 20 rublar um dagin. Hetta eru eini 170 krónur um dagin. Yvirmenninir fáa 25 rublar umdagin.

Eftirlit

Komin upp frá verksmiðjuni hitta vit smiðin umboð. Hann hevur úr at gera, sigur Nikolay.

- Skipið er so gamalt, og alla tíðina er okkurt, sum gerst í ólagi, og sum skal umvælast, sigur

Elen er ídnaðarlaborantur. Eingin fiskur er at kanna, tí fast hon við blomstur á verkstaðnum.

orð: eyð myndir: kalmar

hann.

Beint við síðuna av smiðinum hevur ídnaðarlaborantin sítt verkstað.

Hon eitur Elen og er 25 ára gomul. Hon er tann einasta, sum vit hitta, sum dugir eitt sindur av enskum.

Hon greiðir frá at hon hevur siglt við hesum skipinum í tvey ár. Henni dárar væl sjólvívið. Men hon heldur, at tað hevur verið ov lítið at gera henda túrin.

- Ístaðin fyri at gera fiskakanningar, fái eg tíðina við at dyrka blómur, sigur hon smilandi.

Fritíð

Eingin av manningini sum er við í hesum skipinum hevur verið í landi. Burtursæð frá veðrinum, kemst hetta eisini av, at eingin fiskur hevur verið, og tí eigur manningin ongur pengar.

Í staðin nýta tey fritíðina antin í bókasavninum, hyggja eftir sjónvarpi ella á ítróttarøkinum, sum er ovast uppi - aftast á skipinum.

Bert ein maður er úti og rennur í dag. Á dekkinum, stendur ein rusta kondisúkla og nakrir bliggjklumpar at lyfta.

Skiparin vísir okkum svimjihylin, sum einki vatn er í.

- Tá vit vóru í Beirut var lívið umboð øðrvisi. Tá var veðrið so gott. Vit kundu liggja á dekkinum og sóla okkum og svimja, sigur hann.

- Kanska áttu vit at koyrt eitt sindur av fiski í hylin, so fingi vit í minsta lag tíðina at ganga við at fiska, flennir hann.

Heim til jóla

Nikolay Matyunin er farin at leingjast. Vanliga varðir ein tútur millum fyra og seks mána. Men enn hevur hann bert verið ein og ein hálvan mána til sjós.

-Eitt russiskt orðafellið sigur, at ein vánalig ferja er betur enn ein góður tútur til skips. Nú vit hava havt so lítið at gera, slepst ikki undan, at manningin leingist. Men vit vóna skjótt at fáa fisk, so vit sleppa avstað aftur, sigur hann.

Hann roknaðir við at skipið skal liggja í Føroyum í tveir ella tríggjar vikur afturat. Síðan verður farið til Hetland at taka ímóti fiski. Hann vónar at verða heima í Kalinengrad um miðan desember.